

GS 161

Ser Mna

W i s d r.

Den första:

Ja, världen är en stor orkester, ic.

Den andra:

Med ingen på jorden vill jagaren ic.

Den tredje:

Vi bundit hop din Bröllopskrans ic.

Den fjärde:

När en Alpling återfyns ic.

Den femte:

Ellen Lisa Jemt var fången, ic.

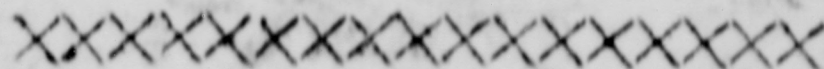
Den sjätte:

En alla färgor, och! ändå ic.

STENOGRAF,
tryckt i Marquardtska Boktryckeriet, 1804.

Symbol 10. Förslagen svårsläsig
Original difficult to read

Ganphon.

Ja, werlden är en stor orkesler,
Och Instrumenter äro wi;
I öfver lifasom i wester
Wärts ofta brist på harmoni;
De ydga spelet dirigera
Med mer och mindre såter takt;
All andra måste musicera
Allt hwad som oss blir förelagdt. 1, 2

De tulle blåsa dolaroso,
Negro den som guld har fått;
De store spela mæstoso,
Den wise moderato blott;
Och mången måste tutti göra,
Hvars solo skulle låta bra;
Ech mången låter solo böra,
Som borde trampa orgorna. 1, 2

Friskytten.

(Jägare-Marsch.)

Med ingen på jorden vill Jägaren byta,
Ty hellsan han dricker ur glädjens pokal.
Vid jagthornens klang genom skogarne bruta,
Och villbrådet följa kring fog och kring dal.
Ett nöje för Gurskar, för män och för hjeltar!
Det stärker vår kropp och ger hvilan behag!
Bland högar af villbråd i gräset man väntar
Och bågarn går kring i det glädliga lag!

! Hurrah! Hurrah! trallera!

Diana oss lyser de molnslara nätter;
Oss swallar om dagen med grönslande drägt;
Hon riktar vårt bord med de lækkeraste rätter
Och anför vårt frig emot skogarnes slägt.
Ett nöje för Gurskar ic.

Bröllops-Sång.

Wi bundit hop din Bröllopskrans
Utaf violblått siden.
Vi föra dig till lek och dans
Och glädje beta tiden.

Chor.

My och wacker ic; Bröllopskrans,
Af violblått siden. ic;

Lavendel, rosor, myrth också
Uti min trädgård triswas;
Men hwart tar friarn wägen då?
Uti hvem skall kransen gifwas?

Chor.

My och wacker ic.

Hon spunnit flera runda år
Det gula lin på räden;
Dess tråd är fin som buswudhår
Och kransen grön kring läden.

Chor.

My och wacker ic.

Men när som friarn kommen är,
Det sjunde år förswunnit,
Och som hon fick sin hjertans lår,
Hon nu har kransen wunnit.

Chor.

My och wacker ic.

Om hennes segertåg . . .

A bi, A hei!

A alta dei,

Ly lilla Guden narrar mången!

Stadare Lisa, lilla vän;

At denna färden man strattar än . . .

Hei, låt det gå, !

Hei, feja vå, !

Lilla hela storsken wi fejad så! :

A, alla färgor, ad! ändå
Har mig förtjusat mest de blå.
Vad är den lusa himlavelen,
Då inga natt-moln skymma ställen.

Blå flistar lilla blomman blå,
Som bviskar ad förge ej mig!
Som kärlek vakt att omi påminna
Som kärlek bet att trobet vinna.

I blåa ögon läser jag
Det goda hjertats rena bud,
I glansen af blå ögonbryn
Ej kånstans böna blinnel mäsar.

Kallar mig en gång bymens Gud,
I blått wore prydd min brud!
Vad lårder skal jag allid bära,
Vad ögon vill jag trobet svära.